

சத்திய வேத பாதகாவலன்

Telegram: "CATHOLIC PRESS", JAFFNA.

1876-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது
REGISTERED AT THE CEYLON G. P. O. AS A NEWSPAPER.

Telephone: No. 300.

“கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்”

83-ம் புத்தகம்

யாழ்ப்பாணம் 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமாதம் 6-ந் திகதி வியாழக்கிழமை — பிரதிசுதம் 10

4-ம் இலக்கம்

லூர்துபதி நூற்றாண்டுவிழா ஞாபக விசேஷ இதழ்

அம்மா! உம்முடைய பெயர் என்ன?

அன்று பங்குனிமாதம் 25-ந் திகதி. தேவமாதாவுக்குக் கபிரியேல் சம்மனசானவர் மங்களவார்த்தை சொன்ன திருநாள். லூர்துகெபியிலே மாதா பெர்னதெத்துக்குத் திரும்பவும் காட்சியளித்தார். பெர்னதெத் முழந்தாளி விருந்துகொண்டு அவரை நோக்கி: “அம்மா! உம்முடைய பெயர் என்ன?” என்று பணிவாகக் கேட்டாள். அப்போது மாதா தமது கரங்களைவிரித்து மார்பு

கொண்டு அகில முழுவதும் பிரகடனஞ் செய்திருந்தார். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப்பின் தேவதாயாரின் திருவாக்கின் மூலம் இது உறுதியாயிற்று. இது ஒன்றே பாப்புமார் வழுவாவர முள்ளவர்கள் என்றும், லூர்துநகரில் காட்சியளித்தவர் தேவதாயாரே என்றும், மாதா உண்மையிலேயே அமலோற்பவி என்றும் உறுதிப்படுத்தியது. மாதாவின் பெயரைக் கேட்டறியுமாறு

1858

1958

வரை உயர்த்தினார். வானத்தை ஏறெடுத்து நோக்கினார். பின்னர் தமது கரங்களை மெல்ல விரித்து “நாமே அமலோற்பவம்” — அதாவது “மாசில்லாத உற்பவம் நாமே” என்று கனிவாகப் பதிலளித்தார். இது ஓர்பெரிய வெளிப்படுத்துதல் ஆயிற்று. ஏனெனில், அதற்கு நான்கு வருடங்களின் முன்னரே—அதாவது 1854-ம் ஆண்டு 9-ம் பத்திராத பாப்பானவர் தேவமாதா மாசில்லாமல் உற்பவித்தார் என்பதை விசுவாச சத்தியமாக நிர்ணயித்துத் தமது வழுவாவரத்தைக்

வற்புறுத்தியவர் அவ்வுர்ப்பங்குக்குருவானவரே. 25-ந் திகதி அருளப்பெற்ற காட்சிக்குச் சில தினங்களின் முன்பு அவள் இவரிடம்போய்க் காட்சியில் தான்கண்ட மாதா அவ்விடம் ஓர் கோவில் கட்டவேண்டும்; சனங்கள் அவ்விடத்துக்குச் சுற்றுப்பிரகாரமாக வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதாகத் தெரிவித்தாள். அப்போது சுவாமியார் “அது யார் அந்த மாதா” என்று கேட்டு, அவள் பெயரைக் கேட்டறிந்து வருமாறு பெர்னதெத்திடம் கூறினார்.

“நாமே அமலோற்பவம்”

மாசி மாதம்

பொதுக்கருத்து: கிறீஸ்துநாதருக்கு காகத் துன்புறும் அனைவருக்கும் லூர்துகெபியின் பரிசுத்தகன்னிகை ஆறுதலும், திடமும் அளிக்கும்படியாக வேண்டிக்கொள்வது.

மிஷன்கருத்து: சீனர்களின் சமய உணர்ச்சியை நாஸ்திகலோகாதயம் அழியாதிருக்கும்படியாக மன்றாடிக்கொள்வது.

சத்திய வேத பாதுகாவலன்

1958-ம் ஆண்டு மாசிமாதம் 6-ந் திகதி

புதியகுருப்பிரசாதிகள்

எமதுநாட்டில் மாத்திரமல்ல, உலகின் சகலநாடுகளிலுமே கத்தோலிக்க குடும்பங்கள்மத்தியில் குருத்துவ அழைத்தல்விஷயமாய் மிகுந்தஅருட்சி எழுந்திருக்கின்ற இக்காலத்திலே எமதுமேற்றிராசனத்தைச்சேர்ந்த மூன்று கத்தோலிக்ககுடும்பங்கள் மத்தியிலிருந்து முச்சுடர்களேபோன்று புதியகுருமார் மூவர் உதயமாகியிருப்பது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதே. மாதாவின் சுத்திகரத்திருநாளாகிய சென்ற 3-ந்திகதியன்றுகால நம்மேற்றிராணியாண்டவர் அறுபதினமருக்கு மேற்பட்ட குருமார், குருத்துவ பிறதர்மார்சமேதராய் ஆசனக்கோவிலுக்கு எழுந்தருளி வண. ஜே. பி. இம்மனுவேல் செல்வராசா, வண. எஸ். ஈ. நிக்கலஸ் குணசீலன், வண. பி. பெனற் ஏ. கொன்ஸ்ரன் ரயின் எனும் தியாக்கோன்பிறதர்மார் மூவருக்கும் குருப்பட்டம்என்னும் திருப்பட்டமஅருளலாயினர். அத்தருணம் கன்னியாஸ்திரிமாரும், குருத்துவமானவர்களும், புதிய குருவர்களின் பெற்றார், சுற்றத்தவரும், மாணவர்,மாணவிகளும், விசுவாசிகளுமாகப் பெருந்திராளானோர் கோவிலில் சமூகமாயிருந்து, ஆங்குருடைபெற்ற மனுவருட்சிக்குரிய அபிஷேகதிருச்சடங்குகளை ஆர்வத்துடன் கவனித்துப் பக்திப்பரவசமுற்று நின்றார்கள். இந்தஅபிஷேக திருவைபவத்தாலே அன்றுதின முதல் "இவர் ஓர்குருவானவரின் தந்தை; இவர் ஓர்குருவானரின் தாய்" என்று பெருமையுடன் பரிவாகச் சொல்லக்கூடிய பெருந்தகைமையைப் பெற்றிருக்கின்றனர், புதியகுருவர்களின் தந்தையரும் தாயரும். ஆமாம், குருபதவியென்றால், அதற்கும் கொடுத்துவைக்கத்தான் வேண்டும். அருந்தியாகம்புரிந்து, அருந்தவமிருந்து, கையெடாத கோவிலெல்லாம் கண்ணீரும், செபமுமாய்க் கையெடுத்துவந்து, குருத்துவ அழைத்தலின்பாறையில் கருத்தாகவழிநடத்திவந்து, இவ்வாறான செப, தப, தியாகங்கள் ஆகியவற்றின்விளைவாகத் தனதுபுதல்வரை ஓர்குருவாகக் காணும்தாய் ஈன்றபொழுதினும் பெரிதுவப்பாள் அன்றோ! அவ்வாறே தந்தையும் "இவனைப் பெற இவன்தந்தை என்ன தபஞ் செய்தானே?" என்ற புகழ்மொழிக்கு இலக்காகுவார்

அன்றோ! அன்று குருப்பட்டம் பெற்றுள்ள மூவரிலும் அச்சவேலையைத் தமதுஜனனபதியாகக்கொண்ட வண. ஜே. பி. இம்மனுவேல் செல்வராசா சுவாமியவர்கள் அப்பதிவாசர்களான வி. யோசெவ் பொன்னையாதம் பதிகளின்புதல்வர். இதுகால வரை அப்பதிக்கண் புகழொடு தோன்றியுள்ள அநேககுருப்பிரசாதிகளைத் தமதுசுற்றத்தவராகக் கொண்டுள்ளவர். மிருசுவிலைத் தமதுஜனனபதியாகக் கொண்ட வண. எஸ். ஈ. நிக்கலஸ் குணசீலன்சுவாமியவர்கள் அப்பதியைச்சேர்ந்த எஸ். சிங்கராயர் தம்பதிகளின் புத்திரர். மிருசுவிலைப்பதிக்கண் தோன்றிய இரண்டாவதுகுருவர் இவராவர். வண. பி. பெனற் ஏ. கொன்ஸ்ரன்ரயின் சுவாமியவர்கள் நம்பட்டணத்திலே ஆசனக்கோவில் விதியில் வசிப்பவர்களான பி. ஜே. கொன்ஸ்ரன்ரயின் தம்பதிகளின்புதல்வர். இவரும் தமதுசுற்றத்தவர்களாக அநேக குருப்பிரசாதிகளைக் கொண்டுள்ளவர். இப்புதியகுருவர்கள்மூவரும் யாழ்ப்பாணத்திருச்சபை உத்தியானத்திலே தேவதோத்திர வாஞ்சையுடனும், ஆன்ம இரட்சணிய அபேட்சையுடனும், அருந்தியாகக்கருடனும் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டாற்றிப்பெருந்தேவதொண்டர்களாய் விளங்கத் திருவருள்பாலிக்கு மாறு எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளை இரந்துநிற்கின்றோம்.

அமெரிக்க செயற்கைச் சந்திரன்

அமெரிக்காவின் முதலாவது செயற்கைச்சந்திரன் சென்றவெள்ளிக்கிழமை இரவு 10-48 மணிக்கு வானவெளிக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது பிரங்கிசுண்டின் வடிவத்திலுள்ள இதன் நிறை சுமார் 30 ருத்தலாகும். அங்கு புளோரிடாவிலிருந்து ஓர் ரெக்கெற் மூலமாக வானவெளிக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. ரெக்கெற் மேலேபறந்த சென்று நான் குறிமிகுபேரத்தில் இதிகணனுக்குப் புலப்பட்டலாயிற்று. சுமார் 6 அங்குல குறுக்களவும், 80 அங்குலநீளமுமான இத்தச்சு செயற்கைச்சந்திரன் 106 நிமிஷங்களுக்கு ருமுறை பூமிபைச்சுற்றிவருகின்றது.

முதல் வெள்ளி முதற் சனி
 -*-
நாளை (7-2-58) வெள்ளிக்கிழமை முதல் வெள்ளி-மறுநாள் முதற்சனி
 தொடர்பாக ஒன்பதுமாதங்களிலே முதல்வெள்ளிக்கிழமை தோறும் திவ்வியநன்மை வாங்குகிறவர்களுக்குப் பாக்யமான மரணமடையும் வரப் பிரசாதத்தை அருள்வதாக நமது திவ்வியகர்த்தர் வாக்களித்திருக்கிறார்.
 தொடர்பாக ஐந்துமாதங்களிலே முதற்சனிக்கிழமை தோறும் திவ்வியநன்மைவாங்கித் தேவஇரகசியங்களைத்தியானித்துக்கொண்டு 15 நிமிஷநேரம் செபமாலை செபிக்கிறவர்களுக்கும் அதேவாக்குத்தத்தத்தைப் பரிசுத்த தேவதாயார் அளித்திருக்கின்றார்.

லூர்துமாதாபேரில் பாப்பரசர் செய்தருளிய செபம்

கானகத்திலே வழிதப்பியவரைப்போல வானகத்து வழியறியாதவர்க்குச் செபதப வழியைக்காட்டியும், துன்பதுயரத்தால் வாடியவர்க்கு அற்புதமாரி வரையின்றிப் பொழிந்தும்வருகின்ற அமலோற்பவ அன்னைகன்னி லூர்துமாமரியே! உமதுஅழைப்பிற்கிசைந்து நீர்காட்சியளிக்கக் கருணைகூர்ந்த திருக்கெபியைத் தாழ்மையுடன் அண்டி வருகின்றோம். இரக்கம்நிறைந்த இராக்கினியே! கவலைமேலிட்ட தேசமக்கள் நம்பிக்கையுடன் தேவாரீருக்குச்செய்யும் வேண்டுகளுக்கும், சாற்றும் புகழ்ச்சிகளுக்கும் தயவாகச் செவிசாய்த்தருளும். பரலோகத்திலிருந்துவந்த தரிசனமே! மனதுகளைச் சூழ்ந்திருக்கும் தப்பறைஎன்னும் இருளை உமது விசுவாசம்என்னும் வெளிச்சத்தால் அகற்றியருளும். வேலிகும்பந்த செப்பூங்காவே! சேர்ந்தமனதுகளை நம்பிக்கைவரத்தினால் உற்சாகப்படுத்தியருளும். சீவியசலத்தின் வற்றாதஊறணியே! வரண்ட இருதயங்களை அன்புவெள்ளத்தால் குளிர்ச்சியடையச் செய்தருளும்.

தாயே! நாம் உமதுபிள்ளைகள். எமதுகவலையில் தேறுதல்நீரே. ஆபத்தில் அபயநீரே. போராட்டத்தில் செயந்தரவல்ல பலநீரே. ஆகவே உமது திருச்சதன் யேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நாம் நேசித்துச் சேவிக்க உதவி புரிந்து அதனால் உமது மோட்சசிம்மாசனத் தண்டையிலே நித்தியபேரின்பத்தை நாம் அடையப் பேறுபெற்றவர்களாச் செய்தருளும். ஆமென்.

லூர்து-மாதாவின் நகரம்

M. J. M.

இவ்வாண்டு மாசி 11-ந் திகதியன்று லூர்துகெபியிலே தேவ அன்னை காட்சியளித்த நூறாண்டு நிறைவு விழாவாகும். அதனால் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலுமிருந்து இவ்வருடம் அதிகமான திருயாத்திரிகர்கள் லூர்துநகர் செல்வார்கள். எமது நாட்டிலிருந்தும் அங்குசெல்ல யாத்திரிகர்கள் ஆயத்தஞ்செய்கிறார்கள். ஆகவே, லூர்துகெபித் தரிசனத்தையும், அதன் உட்கருத்தையும்பற்றிச் சிறுக்காராய்வாம். லூர்துபதிசெல்லும் ஒவ்வொருவருக்கும் அது மரியாதையுடையதே என்பது மனதில் நன்றாகஉறுத்தும். அங்கு யாத்திரைசெய்வார் அனைவரும் மரியாதையின் பிரமாணிக்கமுள்ளபிள்ளைகளேஎனலாம். ரோமைஎன்றால் அது சரித்திரப் பெருமைவாய்ந்த நகரம். புராதன கலைப்பொருள்கள் அங்கு நிறையஉள்ளன. வானளாவிய மகா ஆலயங்கள் அங்கு ஏராளமாய்உண்டு. அது வேதசாட்சிகள்கந்திய குருதியால் புனிதமாக்கப்பெற்ற புண்ணிய பூமி. அத்தடன் கிறீஸ்துநாதரின் பிரதிதிமாயிருந்து உலகமக்களுக்கு வழிகாட்டுகிறவரும், "ஊருக்கும், உலகத்துக்கும்" ஆசியளிக்கக்கூடியவருமான பரிசுத்தபாப்பரசர் வதிகின்றபதியும் அவையோகும். ஆயினும், ரோமையிலுள்ள நூதனங்களைப் பார்த்தவிட்டுக் கவலையின்றியே புறப்பட்டுப்போகலாம். ஆனால், லூர்துபதியிலே எல்லாவற்றையும் பார்வையிட்டபின் அதை விட்டுப்பிரிய மனதையே பலவந்தஞ்செய்யவேண்டியிருக்கும். அங்கேயே தங்கிவிடுவது நலமெனத் தோன்றும். ஆம், லூர்துபதியானது எமது இல்லத்திலேயே இருப்பதுபோன்ற உணர்ச்சி தருகின்றது. ஒருமுறை அதைத்தரிசித்தபின் அங்கு திரும்பவருவது எந்நாளோ என்ற தணியாததாகம் ஏற்படுகிறது.

லூர்துபதியானது மிகச்சில சொந்த ஊரவர்களைக்கொண்ட ஓர் நகராயினும், அங்கு எப்போதமே சனக்குழாம் நிறைந்து தேங்கியிருக்கும். அங்குவிசுவாசமே ஓர்உருவெடுத்திருக்கிற தெனக்கூறலாம். அம்மட்டா! மாதா வின்பக்தி சுடர்பெற்றுவிளங்கும் ஓர் தலமென்று அதனைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. மாதா இருக்கிற என்பதற்கு லூர்துநகரம் ஓர் நிச்சயமான எடுத்துக்காட்டாகும். மாதா விடம் வரம்பெற்றவர்களை அங்கு நாம்காண்கின்றோம். இவர்களிற்பலர் நன்றிசெலுத்தும் நோக்கமாக அங்குபோனவர்கள். வேறு சிலர் வரங்கேட்கும்படியாக மாதாவைத்தேடிப் போனவர்கள். இவர்கள் தமது தமது உணர்ச்சியை அறிந்து கொண்டு வருகின்றனர்.

மாதா நகரம் ஓர் நிச்சயமான இவ்வாறு அமைந்துள்ளது. அங்கு செல்லுகிறவர்கள் ஸ்பானியராயோ, பிரேசிலியராயோ, ஆங்கிலேயராயோ, ஜப்பானியராயோ எவராயும் இருக்கலாம். ஆயின் அங்கு (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

லூர்துபதிகாட்சிகளின் ஆரம்பம்

அன்று 1858-ம் ஆண்டு மார்ச் 11-ந் தேதி, 14 வயதுச் சிறிய யான பெர்ன தெத் தனது பெற்றோரது கேள்வியின் பேரிலே விரகுபொறுக்கிவருமாறு மரியையென்ற தனது சகோதரிபோடும், ஜான் அபடென்ற மற்றோரிடமிடையேயும் காபு ஆற்றங்கரை செல்கின்றார். ஆற்றைக்கடக்க ஆயத்தப்படுகின்றார். அப்போது புசலடித்துக் கொண்டு வருவதுபோல் திடீரென ஓர் பெருஞ்சப்தம் அவள்காதில் விழுகிறது. காலாபக்கமும் சுற்றிப்பார்க்கின்றார். ஆற்றங்கரையில் நின்ற மரங்களில் ஒன்றும் அசையவில்லை. ஆனால், அவள் நின்ற இடத்துக்குச் சமீபமாக மசுபியேலென்ற மலைச்சாரலிலுள்ள கெபி ஒன்றின் வலதுபக்கமாக நின்ற முட்டைபோன்ற மாதாரம் கடுங்காற்றினால் அடிபடுவதுபோன்று அசைந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும் அவள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்தக்கெபியின் மேலுள்ள பொத்திலிருந்து பொன்னிறமான ஓர் மூகில் வெளிப்படவே, நடுவில் ஓர்ஸ்திரி காணப்பட்டாள். "அந்தஸ்திரி அழகும், இளமையும் வாய்ந்தவள்; அத்துணை அழகுள்ள ஓர்ஸ்திரியை ஒருபோதும் நான்கண்டதில்லை; ஓர்வெண்மையான அங்கியைத்தரித்து ஓர்நீலவண்ண இடைக்கச்சு அணிந்திருந்தாள்; அசுந்தலைப்புகள் ஏறக்குறைய நிலத்தைத் தொடுவனவாய்ந்தாங்கிக்கொண்டிருந்தன, அவள் அணைப்பார்த்துப் புன்சிரிப்புக்காட்டி, யப்படாது கிட்டவரச்சொல்லிச் சாக்கீனைகரிட்டினாள்" என்று பெர்ன

3,000 குருமாரும, மற்றும் 1,00,000 யாத்திரிகர்களும் கூடியிருந்த சமுதாயத்திலே சம்பிரமமாக அபிஷேகஞ்செய்யப் படலாயிற்று. அப்போது பெர்ன தெத் அம்மான் கன்னிகாமடத்தில் சஞ்சரித்திருந்து, மூன்று வருடங்களின் பின் காலஞ்செல்லலாயினாள். லூர்துபதியிலுள்ள திருச்செப்பமாலைக் கோவில் காட்சிகள் அருளப்பெற்ற 25-ம் ஆண்டு நிறைவாகிய 1883-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பெற்று 1901-ம் ஆண்டு அபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்றது.

பாப்பரசரும் லூர்துபதியும்
இற்றைக்கு 23 வருடங்களின் முன்பு அர்ச். பெர்ன தெத் அம்மான் அர்ச்சிய சிட்டப்பட்டம் சூட்டப்பெற்று இரு வருடங்களின் பின் — அதாவது 1935-ம் ஆண்டு 11-ம் பத்திராசார்பானவர் கருதினை பச்செல்வி ஆண்டவரை — தற்போதைய 12-ம் பத்திராசார்பானவரை இரட்சணிய யூசிலி வருடத்தின் முடிபுவைபவங்களுக்குத் தமது பிரதிநிதியாக லூர்துபதிக்கு அனுப்பி வைத்தார். கருதினை பச்செல்வி ஆண்டவர் லூர்துபதின்றே ஷன்போய்ச்சேர்த்து, அதன்மேல் ஆறுபரிகள்பூட்டிய சமஸ்தனிலே நகரினாடாகப் பவனிசென்று மேற்றிராணியாரின் மாளிகையை அடைந்தார். அவர் அப்போது பேசியது இன்றுமே செல்லக்கூடியதே. அதாவது, "இங்கே ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் செபங்களின் நோக்கம் யாதெனில், உலகத்தை வருத்திக்கொண்டிருக்கின்ற பிடைகள் கீராவிலே ஒருமுடிவுக்குவரும்படியாகவும், மனிதவர்க்கத்தை அச்சுறுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற ஆபத்துகள் அகலும்படியாகவும் தேவபாமரிப்பை இரத்தகொள்வதே யாகும்."

வண. இயூலின் குருசோ பிறநர் அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்த பத்தாவது வருட நினைவு

தோற்றம்: 22-2-1871 மறைவு: 13-2-1948
பக்திக் கூட்டங்களின் ஸ்தாபகரும், பரிபாலகருமாயிருந்து அரும்பெருந் தொண்டாற்றிவந்து மரணத்திரையில் மறைந்த வண. E. குருசோ பிறநர் அவர்கள் பரமபதம் அடைந்த பத்தாவது வருட நிறைவு ஞாபகதினம் 13-2-58 வியாழக்கிழமை வருகின்றது. அன்று காலை அன்னவரின் ஆன்ம சாந்திக்காக ஆசனக் கோவிலிலே காலை 6-15 மணிக்கு ஓர் துக்கப்பாடற்பூசை நடந்தேறும்.
அவ்வமயம் வண. பிறநர் அவர்களின் ஞானப்பிள்ளைகளும், அன்பர்களும் சமூகந்தருமாறு பரிவாகக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.
மாணபரியந்தம் எம்மை நேசித்தார்; சீவியத்தில் நாம் அவரை நேசித்தோம்; மாணத்தின் பின் மறவாதிருப்போமாக.

லூர்துபதி வரலாறுகள்

தெத் இத்தக்காட்சியைப்பற்றி வர்ணித்துக்கூறியிருக்கின்றார். இதுவே பெர்ன தெத்துக்கு மாதா அருளிய முதலாவது காட்சியாகும். இதைத்தொடர்ந்து கட்டிடமும் அவளுக்குப்பதினேழு காட்சிகள் அருளப்படலாயின.

கின்ற ஆபத்துகள் அகலும்படியாகவும் தேவபாமரிப்பை இரத்தகொள்வதே யாகும்."

லூர்துபதி மகாதேவாலயம்

லூர்துபதியில் ஓர்கோவில் கட்டப்பட்டு வேண்டுமென்று தேவதாயார் காட்சிலுள்ள பெர்ன தெத்திடம் ஓர் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். அது 1866-ம் ஆண்டு முதன்முதலாக நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்போது நிலபறைக்கோவில் பூர்த்தியடைந்து பெரிய பாடற்பூசையுடன் திறந்துவைக்கப்பட்டலாயிற்று. அர்ச். பெர்ன தெத் அம்மான் அப்போது எவருமே கவனிக்காவிட்டார்களென்றும் "மரியாயின் பிள்ளைகள்" மத்தியிலே அங்கு நின்றார். ஆனால், கோவில் திறப்பு விழா வைபவங்கள் முடிந்ததும் சனக்குழாம் அவளை இன்னொன்று கண்டுபிடித்து விட்டது. "அர்ச்சிய சிட்டவள்! அர்ச்சிய சிட்டவள்!" என்று ஆர்ப்பரித்தது. பெர்ன தெத்துடன்கின்ற கன்னியாஸ்திரிமார் அவள் நெரிபடாமல் தடுத்துக் காத்தவைக்குமாறு அவளுக்குமெய்ப்பாப்பாளராக அணிவகுத்து நிற்க வைத்தார். அதன்மேல் அநேதானே உந்தக்கொழுத்துடன் கூடிய மகாதேவாலய திருப்பணி ஆரம்பமாயிற்று. இது 1870-ஆண்டு பத்தியடைந்தது. பின்னர் 1876-ம் ஆண்டு ஓர்கருதினாலும், 35 ஆதிமேற் பாரணியார் மேற்றிராணியாரும்,

செபமாலைச் சினிமாக்காட்சிகள்

குடும்ப செபமாலைப் படையணியின் ஞானத்தளகர்த்தான வண. பற்றிக் பெற்றற்சுவாயிகள் தமது படையணிக்கென்று சமீபத்திலே தயாரித்தள்ள செபமாலையின் பதினேந்து தேவபாமலிராக்சியங்களின் சினிமாப்படங்கள் நூற்றாண்டுகளிலும் ஆரம்பமாகும் தினத்துக்குமுந்திய 8-ம், 9-ம், 10-க்கீதிகளிலும் வருடமுழுவதும் வருகின்ற சனிக்கிழமைகளிலும் லூர்துபதியிலே காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அர்ச். பெர்ன தெத் அம்மான் சீவியவரலாற்றை எடுத்துக்காட்டும் மற்றோர் சினிமாப்படமும் அங்கு காண்பிக்கப்படும். இது தற்சமையம் கலரிலே பரீஸ்கரில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

புதிய மகாதேவாலயம்

உலகின் மகாப்பிரமாண்டமான ஆலயங்களிலுள்ள லூர்துபதியிலே நிலமட்டத்தின் கீழ் கட்டியெழுப்பப்பட்டு வரும் அர்ச். பத்தாம் பத்திராதரின் மகாதேவாலயமானது இன்றைய உலகில் சாதித்தற்கரிய மகாதுணிகரமான அரிய சித்திரச்சிற்ப வேலைப்பாடாகும். இது ரோமாபுரி, அர்ச். பேதுருவானவர் மகாதேவாலயத்தின் நாலில்புன்று பங்கு விஸ்தீரணமுடையது. இருபதாயிரம் மக்களைக் கொள்ளக்கூடியது. தூண்கள் எதுவும் இல்லாதது. மழைமுதலாம் காரணங்களையிட்டு வெளியிலே தேவநற்கருணைச் சுற்றுப்பிரகாரங்களை நிறுத்திவிடவேண்டியவருமோ என்ற அச்சம் இனிமேல் எழமாட்டாது. தற்போது அவைகளை இந்த புதிய மகாதேவாலயத்தின்கீழே நடத்திக்கொள்ளலாம். நோயாளர்களைச் சிலுவைவண்டுகளில் கொண்டு போய் அங்கு சரித்துவிடலாம். உடுத்திக்

லூர்துபதியும் புதுமைகளும்

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
எல்லாம் முடியவில்லை
இந்த ஸ்தாபனத்தின் பத்திரங்கள் யாவும் பரீஸ்கரிலுள்ள தேசியவைத்தியக் குழுவினரிடம் அனுப்பிவைக்கப்படும். அவர்கள் பரிசோதித்த அந்தப் பத்திரத்தை ஒட்டியோ, வெட்டியோ வேறொரு பத்திரம் அளிப்பார். சாதகமாயிருந்தால் திருச்சபை அதிகாரிகளிடம் அனுப்பப்படும். நோயாளியின் மேற்றிராசனத்திலுள்ள வேதசாஸ்திரிகளும், தர்க்கசாஸ்திரிகளும் ஆய்ந்தபார்த்து இது புதுமையா, புதுமைல்லவா என்று தீர்மானிப்பார்கள். என்ன நீண்ட சோதனை! ஆம், உலகமே மறுக்கமுடியாத ஒரு புதுமையைத் திருச்சபை நிலைநாட்டினால் அந்த ஒரு புதுமையே திருச்சபையின் தெய்வீகத்தன்மைக்கு நிச்சயமான சான்றல்லவா? உடலுக்குவரும் குணத்தைவிட ஆத்தமத்தில் நடக்கும் அற்புதமாற்றங்கள் தான் அனந்தம்.
சில புதுமைகள்: பெல்ஜிய தேச குடியானவன் பீற்றர்-தொடர் ஒரு மாம்பிழுந்து அவன்கால் முரித்தது. எலும்புக்கும், எலும்புக்கும் தொடர்பின்றிப்போயிற்று. அந்த எலும்பை வெட்டி எடுத்த விட வேண்டுமென்று டக்டர்மார் எவ்வளவோசொல்லியும் ஏழாண்டுகளாக அவன் இசையவில்லை. அதற்குப்பின் நான்காலியில் வைத்து, லூர்துக்குத் தூக்கிக்கொண்டனர். அங்கே பூரணசுகம். ஆசனத்தை விட்டு எழுந்தான். அகூணமே மூன்று மைல் நடந்தான். போலெத் மார் ஜெர்என்பவன் குழந்தைப்பருவத்திலிருந்தே பாயும்படுக்கையும்தான். அவளுக்கு விதவிதம் ஒன்றல்ல, பல. அவள் அனுபவித்ததோ அகூராவாதனை. 22-ம் வயதில் பிணம்போலப் படுக்கையில் கிடந்தாள். ஒரு கன்னிகாஸ்திரி அவள் நாவில் லூர்து தீர்த்தத்தில் சில தூளைப் பிணிப்பாட்டுவதால் மறுநாட்காலை மூன்று நாட்கள் உடுத்திக்

கன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம்

குடும்ப செபமாலை வழியாய் எமதுமன் குட்டைச் சதாசகாயமாதா கேட்டருளி திரும்பத்திரும்பவந்த வருத்தம் அற்புதமாய் மறைந்தொழிந்தது. எமது சிருத்தாயின் பரிசுத்த நாமம் எங்கும் புகழப்படுவதாக.

சுரைபூர் க. வஸ்தியாம்பிள்ளை

லுார்துமாதாவின் பதினெட்டுக் காட்சிகள்

வாழ்க! லுார்த்து நாயகி

பழையன கழிந்த புதியன புருந்தா லும் லுார்துபதிமாறுது. அமலஅண்ணை னூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் ஏற்படுத்திய வேண்டிடெல், ஸ்தூதி, ஆராதனைசேர்ந்த அமைப்பு என்றுமேநிலைத்திருக்கும். எமது ஆண்டவளிந்கராம ஓர்நாபக சின்னம் மாத்திரமன்று, அஃது வளர்ந்தகொண்டிருக்கும் பட்டணம். அது உலகின் அட்டதிக் குகனி லுமுள்ள விசுவாசிகள் தீவ்வியகர்த்தையும், அவருடையதிருத்தாயாரையும் தகுந்த விதமாய்வாழ்த்திவணங்க அவசியமான ஞானபலத்திலிருந்து வளம்பெற்றுக் கொண்டே வருகின்றது. ஆகவே, லுார்துஎன்னும் அருட்பதியைத்தந்த இறைவனுக்குத் துதிசெலுத்தபு அற்றாண்டுவிழாவிற்றிரிய ஆபத்தங்களை பெருமிகமாக நடந்தகொண்டிருக்கும் இந்தவேளை அண்மையின்பட்டணத்தில யந்திரங்களின் இரைச்சலும், கோடரி சம்பட்டிகளின் குமுறலும் நிறைந்திருப்பது ஆச்சரியமன்று.

இடையிலே பெர்னதெத் புன்சிரிப்புக் காட்டினான். சிலுவைஅடையாளம் வரைந்தான். தலைகுனிந்து வணங்கினான்.
மாசி 20 — இன்று பெர்னதெத்து டன் அவள்தாயும் குகைக்குச் சென்றாள். மாதா பிள்ளைக்குச் சொல்லுச்சொல்லாக அவளுக்குமாதிரமே ஒருசெபம் கற்றுக்கொடுத்தாள்.
மாசி 21 — இன்று திராளாசனம் வந்தது. மாதாவின்வதனம் துக்கத்தால் வாடியிருப்பதைக்கண்ட பெர்னதெத் அதன்காரணத்தை வினாவினான். "பாசிகளுக்குக்கா மன்றூடு" என மாதா விடைபகர்ந்தார்.

மாசி 23 — இன்று மாதா பெர்னதெத்துக்கு முன்று இரகசியங்களைக் கூறினார். அவைகள் ஒருவருக்கும் ஒருபோதுமே வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

மாசி 24 — இன்று பெர்னதெத் குதாக்கலமான முகத்தடன் காணப்பட்டபோதிலும் சப்தியாக அவருடையமுகம் குரூவியது. குகையை நோக்கி முழந்தாளில்நடந்தசென்றாள். பின்பு சனங்களைப்பார்த்துத் "தபம், தபம், தபம்" எனக் கூறினாள்.

மாசி 25 — இன்று பெர்னதெத் ஏதோ கேள்விகள் கேட்பவளைப் போன்று மாதா வைப்பார்த்தாள். பின்னர் எழுந்து குகையின் இடதுபக்கத்துக்கு நடந்தசென்றாள். "ஊற்றி லிருந்து குடி; அத்தால் முகத்தையும் கழுவு" என்று மாதா அவளுக்குக் கூறினார். நீர்ச்சனையைக் காணாத பெர்னதெத் ஆற்றைநோக்கி நடக்க, மாதா அவளைத் திரும்புவழைத்து இடத்தைக் காட்டினார். அவள் நிலத்தில் ஓர்சிறுகுழி தோண்டினாள். ஒரு சிறுமுகம் குள்ளாக அங்கிருந்திருந்து இன்றுபோல 27,000 கலன் தண்ணீர் சுரந்தது.

மாசி 26 — இன்று பெர்னதெத்தை நிலத்தைமுத்திசெய்யும் படியும், தபஞ்செய்து பாசிகளுக்குக்கா மன்றூடும்படியும் மாதா கற்பித்தார்.

மாசி 27 — இன்று அவ்விடத்தில் ஓர்ஆலயம் கட்டும்படியாகச் சுவாமியாருக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று பெர்னதெத்துக்கு மாதா சொன்னதாகக் கண்கண்டஒருசாட்சி கூறுகிறார்.

மாசி 28 — இன்று பெர்னதெத்துக்கேயுரிய பலஇரகசியங்களை மாதா வெளிப்படுத்தினார்.

பங்குனி 1 — இன்று பெர்னதெத்தைப் பின்பற்றி அங்கு சென்றிருந்த சனங்கள் மாதாவைநோக்கித் தங்கள் செபமாலைகளை ஏந்திப்பிடித்தார்கள்.

பங்குனி 2 — இன்று குருமாரிடஞ்சென்று ஓர்செய்தி அறிவிக்கும் படியாக மாதா பெர்னதெத்தைக்கேட்டுக்கொண்டார். மக்கள் அவ்விடத்துக்கு ஊர்வலமாக வரவேண்டுமென்பது அன்று மாதா தெரிவித்த செய்திகளில் ஒன்றாகும்.

பங்குனி 4 — இன்று ஏராளமான சனங்கள் பார்த்திருக்கப் பெர்னதெத் ஒருமணித்தியாலமாகப் பரவசநிலையில் செபித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

பங்குனி 25 — மாதா மங்களவார்த்தைகேட்ட இத்திருநாளன்று பெர்னதெத் அவருடைய பெயரை அறிவிக்கும்படி அவரிடம் முன்று முறை கேட்டாள். மாதாமறுமொழியாக: "நாமே அமலோற்பவம்" என விடைபகர்ந்தார்.

சித்திரை 7 — இன்று "மெழுகு வர்த்தி அற்புதம்" நடந்தேறியது. பெர்னதெத் தனது பெரிய மெழுகு வர்த்தியை நிலத்தில் தொடவைத்து இருகாக்காலும் காத்தியவிழாத்துக்

1. மலர்தலை உலகு மகிழ்ந்திட லுார்து மலைக்கெபி வந்தவளே!
 மாசகல் தேசஸ்வி ளங்கவெண்ணிடையே
 மான்பென்பு போர்த்தவளே!
 நிலமிசை கற்பினைத் தலைமிசைக் கொள்கொன
 நீலக்கச் சார்த்தவளே!
 நேசத் திருச்செப மாலை கரத்தினில்
 நிலவிட நின்றவளே!
 உலருகற் பாறையிற் குலவுமுள் ரேசிகளை
 உறுத்துப தத்தினளே!
 ஓதமெய்ஞ் ஞான செளந்தரியத்துடன்
 ஓர்ந்தருள் கூர்ந்தவளே!
 நலவம லோற்பவ நாயகி! தாய்மரி
 நற்றூள் வழுத்துவமே!
 ஞான மனோகரி தினையாபரி
 நற்றூள் வழுத்துவமே.

2. தேமது ரம்பெறு நாமம் புனைந்தருள் செய்திடு மாமரியாள்
 திக்கெட்டும் வந்திடும் இக்கட்டி யாவுமே
 தீர்த்திடுஞ் சிந்தனையாள்
 காமக் குரோகமோ டாமெப்பவங்களும்
 கட்டுவி லங்கறுப்பாள்
 கண்ணிய ஏழைநற் பெண்ணினுக் காய்ப்பல-
 காட்சியு வந்தளித்தாள்
 சேமநல் லூற்றினைத் தாமையுண் டாக்கிய
 செப்பரும் அற்புதத்தாள
 தேவனின் அண்மையைக் காவலின் கன்னியைச்
 சிந்தைசெய் தேற்றிடுவோம்
 நாமம் லோற்பவம் என்றருள் நாயகி
 நற்றூள் வழுத்துவமே
 ஞான மனோகரி தினையாபரி
 நற்றூள் வழுத்துவமே

3. நீரினை நீக்கிய நெற்பயிர் அற்பமும்
 நின்று நிமிர்ந்திடுமோ
 நேர்வழி தப்பிய பார்வை பெருப்பிள்ளை
 நீள்குழி வீழாதோ
 பாரினில் ஓர்தரு பற்றிப்ப டர்ந்திடாப்
 பைங்கொடி வாடாதோ
 பார்த்திடத் தனிமர மேறிக்கை விட்டவர்
 பாட்டினைக் கேளீரோ
 சீரினிற் பெற்றெடு தாயைக்கை விட்டவர்
 சென்மறும் அப்படியே
 செப்பு வகென்பல முப்பொழுது மவள்
 சேவடி சென்னிவைத்தே
 நாரினை நன்மணம் ஊட்டுபொற் பூங்குழல்
 நாயகி வாழ்த்துவமே!
 ஞான மனோகரி தினையாபரி
 நற்றூள் வழுத்துவமே!

பருத்தித்துறை,
 4-58.

"ஞானி"

ஊர்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம்
 அண்மையில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளத் தின்போது எனது தந்தையாரைப்பற்றியும் மற்றும் இனத்தவர்களைப்பற்றியும் ஏதும் தகவல் தெரியாது, எங்குக்கும் பம் கலங்கியிருந்தபோது தீவ்வியேச விடமும், சதாசகாயமாதா, அர்ச். குசையப்பர், அர்ச். அந்தோனியார், அர்ச். லூசியம்மா இவர்களிடமும் நான் வேண்டிக் கொண்டதின்படி அவர்கள் எல்லோரையும் நற்சேமத்துடனே காப்பாற்றிவைத்தறகு எனது இதயம்நிறைந்த நன்றியைக் தெரிவித்து, நேர்ந்தியின்படி இதைப்பிரசுரிக்கிறேன். அவர்கள் எங்களை என்றும் காப்பாற்றவும் இதைப்பிரசுரிக்கப்பிந்தியதற்கு அவர்களின் நிறைந்த மன்னிப்பையும் மன்றட்டமாய் வேண்டுகிறேன்.
 பள்ளிமுனை
 6-2-58.

ஜப்பானும் புதியகல்வித்திட்டமும்
 தற்போது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜப்பானிய புதியகல்வித்திட்டத்திற்கு ஓர்கன்னியாஸ்திரியும் பொறுப்பாளியாய் இருந்து வருவார். அங்குள்ள புதாஹுகத் தோலிக்கபெண்கள் கலாசாலையின் தலைவியான சங். ரகாமின் தாயார் அத்தேசகல்வித்திட்டத்தைப் புதிதாகத் திருத்தியமைக்கும்பணி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள கம்மற்றியிலே ஓர்அங்கத்தவராகக் கல்விமந்திரியால் நியமனஞ்செய்யப்பெற்றிருக்கின்றார். யேசுசபையாரின் சோபியா சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் இனற்றேம் அவர்கள் இந்தக்கம் மிற்றியிலுள்ள மற்றூர்கத்தோலிக்கராவர். லோகாயதம் காரணமாக ஜப்பானிலேகுற்றங்கள்செய்யும் இளைஞர்களின்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டு வருவதாலே பிள்ளைகளுக்கு ஏதோ ஒரு விதமான ஆத்மீகப்பயிற்சி அளிப்பதற்கான ஆலோசனைகூறுவதும் கம்மிற்றியின் கடமைகளில் ஒன்றாய் இருக்கும்.

கொண்டிருந்தாள். வர்த்திச் சடர் ளரிந்துளிர்த்த பொத்திய கையடிக்குக் கீழ் சென்றது. ஆயின், நெருப்பு அவள் கையைச் சட்ட அடையாளம் ஒன்றுமேயிருக்கவில்லை.
ஆடி 16 — கார்மெல் மாதாவின் திருநாளாகிய இன்று இறுதிமுறை யானாமாதா லுார்த்து நாயகிசனம்கொடுத்தார்.

எமது ஆண்டவன் 18முறை பெர்னதெத்துக்குத் தரிசனை அளித்தருளினார். 1858-ம் ஆண்டு மாசிமாதம் 11-ந் திகதி லுார்துபதியிலுள்ள சிற்றற்துக்கு அருகாமையிலிருக்கும் குகையில பெர்னதெத் முதன்முறையாக மாதாவைத்தரிசித்தாள். அதேயிடத்தில் பிந்தப் 17முறை அவள் மாதாவின் தரிசனைபெற்றாள். அத்தரிசனைகளின் சுருக்கமானவரலாறு வருமாறு:
மாசி 11 — பெர்னதெத்தனதுசகோ தரியுடனும், மற்றூர்சிறுமியுடனும் விறகுபொறுக்குமாறு மசபியேல் குகைக்குச் சென்றாள். அங்கு தான் வெள்ளை அங்கிதரித்து, நீல இடைக்கச்சு அணிந்திருந்த "ரூபவதியான அம்மானே" முதன்முறையாகக் கண்டாள். தேவதாய் குறுநகைபுரிந்து அவளுக்குச் சிலுவைஅடையாளம் போடக் கற்றுக்கொடுத்தாள்.
மாசி 14 — பெர்னதெத் இரண்டு நாட்களாகக் குகைக்குப்போகவில்லை. ஆனால், இன்று அங்கு சென்றாள். அன்றுதான் ஓர் ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஆசிரீர்களிடமிருன்று மாதாவைக் கண்டதும் அதைத்தெரித்தாள். மாதா அதைக்கண்டு புன்னகைபுரிந்தார்.
மாசி 18 — இன்றுமாதா முதன் முறையாகப் பெர்னதெத்தடன் சம்பாஷித்தார். "இரண்டொவரங்களுக்கு நீ நான்தோறும் இங்குவாவேண்டுமென நான்விருப்புக்கிறேன். நான் உன்னை இவ்வலகில்அல்ல மறுஉலகிலேயே இன்பமாயிருக்கச் செய்வதாக வாக்குப்பண்ணுகிறேன். இவ்விடத்திற்கு மக்கள் வரவேண்டுமென்று நான்விருப்புக்கிறேன்" என்று பெர்னதெத் அம்மாரைக்கு மாதாகூறினார். அமைச்சல் நிறைந்த பெர்னதெத் "என்பெற்றூர் உத்தரவுதந்தால்" வருவதாகக் கூறினாள்.
மாசி 19 — இன்றுதரிசனம் ஒரு மணித்தியாலமாக நடைபெற்றது.

புனிதவீரர் பக்கம்

அருமைச் சகோதரர்களே!

லூர்துநகரைப்பற்றி நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். அது "தேவ அன்னையின் நகரம்" எனப் புதுநாமம் பெற்றிருக்கிறது. அது பிரான் சின் தென்பகுதியில் உள்ள பிறெனீஸ்மலைச் சாரலையடுத்த நகரம்.

உலகம் அறியாதிருந்த இந்நகரம் நூறுஆண்டுகளுக்குமுன் பிர சித்தி பெறத் தொடங்கியது. அதுவும் ஏழைச் சிறுமி ஒருத்தி கண்ட தரிசனங்களால். அவளுக்குத் தேவதாய் பலமுறைகளில் காட்சித் தார். அங்கு ஆலயம் ஒன்று கட்டவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். மக்கள் அவ்விடத்திற்கு யாத்திரையாய் வரவேண்டும்; செ பஞ்செய்யவேண்டும்; அத்துடன் தபமுஞ் செய்யவேண்டும்; பாவி களுக்காக வேண்டுதல் புரியவும்வேண்டும். இறுதியில் தமது பெயர், "அமல உற்பவம்" என அவ்வூர்க் கொடும்மொழியில் கூறினர்.

அமலநாயகியின் கட்டளைப்படி பெர்னதெத் நிலத்தைத் தோண்ட ஓர் நீர்ஊற்றுப் புறப்பட்டது. அந்நீரால் மாதாவின்பேரால் அற்புதங்கள் பல நடந்தன. இன்னும் நடந்தேறுகின்றன, அந்நீர் உலகமெங்கும் கொண்டுசெல்லப்படுகின்றது. லூர்துமாதாவின் பேரால் எங்கும் அற்புதங்கள் நிகழ்கின்றன.

அமல தேவஅன்னை இப்படி லூர்துபதியில்காட்சித்தது ஏன்? அவ்விடத்தில் கருணைமழை பொழியக் காரணம்என்ன? நாம் கட வுளுக்கு அருகராகவேண்டும் என்றே அன்னை எமக்கருகில் எம்புவி யில் காட்சியருளினார்.

லூர்துமாதாவின்பேரால் உங்கள் பங்குகளில் திருநாள்கள் நடக் கும். லூர்துகேபி அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் இடங்களுக்கு நீங்கள் யாத்திரையாய்ச்சென்று, உலகம் சீரான பாதையில் நடந்து உண்மை இன்பம்காண லூர்துமாதா அருள்புரிய வேண்டுங்கள்.

அண்ணா.

அணையா விளக்கு

லூர்துபதியை வெவ்வேறுகாலங் களில் கண்டவர்கள் உண்டு. பிறி னீஸ்மலையில் மறைந்திருந்த குக் கிராமத்தைக் கண்டவர்கள் உண்டு. ஆனந்தமான சமாதானகாலத்தில் யாத்திரிகர்க்குக் கு தூ கல மளிக்க இளஞ்சூரியன் தன்பொற்கிரணங்க ளைப் பரப்பிக்கொண்டிருப்பான். சனத்திரள் பெருகிக் காவ்நதியைச் சுற்றியிருக்கும் பசுஞ்சோலைகளில் வழியும். பலதேசங்களிலிருந்து யாத் திரிகர்கள் வருவர். கடைகளில் செப மாலையும், பதக்கங்களும் ஏராளமா யிருக்கும். லூர்துபதிக்கும் அதனைச் சூழ்ந்திருக்கும் கிராமமக்களுக்கும் செபமாலையேவை வருவாய் தரு மோர் கைத்தொழில்.

* * *

ஒருநாள் யாத்திரிகர்களுள் சடுதி யான பரபரப்பு. பட்டணம் முழுவதுமே அசைந்துவிட்டது. நடந்த றியாத நான்குவயதுக் குழந்தை யொன்று பெற்றோரின் அணைப்பில் ஊர்வலத்துடன் சென்றது. சடுதி யாய் நற்கருணை ஏந்திச்சென்ற குரு வுக்குப்பின் ஓடியது. பெற்றோர் திகைத்தனர்; பிள்ளையைப் பிடித்து வந்தனர். அன்றுமலை யாத்திரிகர் கள் அப்பிள்ளையிருந்த விடுதியை அறிந்து, சென்றுபார்த்தபொழுது குழந்தை மெய்யாகவே குணமடைந் திருக்கக்கண்டனர்.

* * *

1940-ம் ஆண்டு ஆனித்திங்கள். புகையிரதம் லூர்துபதியை நெருங் கிச்சென்றகாட்சி கவலைநிறைந்தது. பூம்பொழில்போன்ற பிரதேசத்தில் வானம்பாடிகள் பாடிக்கொண்டிருந் தன. அறிவுள்ள மக்களின் மடமைச் செயல்களைக் கண்டிப்பதுபோன்று. ஒவ்வொருநிலையத்திலும் கண்ணீரும் சும்பலையுமாய்ப் பெண்கள் நின்றனர். புகையிரதம் பாரமான பிரங்கிகளை ஏற்றிச்சென்றது. "எங்களிடம் அதிகமான பிரங்கிகள் இருந்தாலோ! போர்முனையிலிருந்து எனது கணவன் அனுப்பிய ஓலையைப்பாருங்

கள்" எனப்பிரயாணிகளுக்குக் காட் டுவர் அப்பெண்கள்.

லூர்துபதியை நெருங்கியதும் எல் லோர்முகத்திலும் ஆறுதல் மிளிர்ந் தது. அந்த "மை" இருளில் ஒரு வெளிச்சம் கெபியிலிருந்த மாதாசுரு பத்திலிருந்து வந்தது. களைப்புற்றி ருந்தபிரயாணிகளுக்கும், கவலையுற் றிருந்தபிறருக்கும் அவ் வெளிச்சம் மனோற்சாகத்தைக் கொடுத்திருக் கும்.

லூர்துபதியின் உண்மைக்காட்சி யை அன்று காணவில்லை. வேண்டா வெறுப்பும், நம்பிக்கையின்மும்கலந் தவர்களிற்சிலர் ஐந்தாம்படையினர் அங்குஉள்ளானவும், இங்கிலாந்து பிரான்சை நட்பாற்றில் இறக்கி விட்டதெனவும் எண்ணினர். அன் புகுறிகள் குறைந்துவிட்டன, இர வில் சாளரத்தில் காணப்பட்ட வெ ளிச்சம் எ திரிகளின் வேவுகாரர் அங்குள்ள இரோஎனும் சந்தேகத் தை எழுப்பியது.

* * *

ஆயின் கெபியடியிலும், அதன்சூழ லிலும், மகாலயத்திலும் அமைதி குடிக்கொண்டிருந்தது, நள்ளிரவைத் துலக்கும் நாகரத்தினம்போன்று.

லூர்துபதியிலிருந்து புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது பெல்ஜி யத்திலிருந்து புகையிரதமொன்று வந்தது. அதன்பெட்டிகள் குண்டு பட்டுக் காயம்பட்டிருந்தன. கால் நடைகளை ஏற்றும்பெட்டியொன்றில் ஒருதாயாரும், சகோதரகன்னியா ஸ் திரிமாரும் வைக்கோலில் அமைதி யாக உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஓர்பெல்ஜியன் கன்னிகா சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். அந்த நீண்டபிரயாணத்தை ஊண்உறக்க மின்றி அதிலேயே கழித்திருந்தனர், அசையச் சக்தியற்றுக் காணப்பட்ட னர். புகையிரதஸ்தானத்தில்நின்ற வர்கள் தங்கள் கஷ்டங்களைமறந்து அவர்களுக்கு அன்னபானைகள் அளித்தனர்.

பெரியார் வாழ்விலே

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணை யற்ற பேரறிஞர் அவர். ஆங்கில இலக்கியத்திலே அழியாத இடம் உண்டு அவருக்கு. நாடகஉலகத்தின் தனிப்பெருந்தந்தை என்று கூறலாம் அவரை. அவரது வாழ்க்கையிலே நடந்த மறக்கமுடியாத சம்பவம் ஒன் று நம்மையெல்லாம் வயிறு குலங் கச் சிரிக்கவைப்பதாய் இருக்கிறது.

ஒருநாடக ஆசிரியை அழகியநாட கம் ஒன்றை எழுதிபுரிந்தார். அது நடிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வந்தன. அறிஞரும் அந்தநாடகத்தைப் பார்த்துத் தன் னைக் கௌரவிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினார் அந்த அம்மை. அவ ரைத் தன்னுடன் நாடகசாலைக்கு அழைத்துச்சென்றார். வசதியாக இருந்த ஓர் ஆசனத்தில் அவரை அம ரச்செய்துவிட்டு, "நாடகத்தை முதலிலிருந்து கடைசிவரையில் பார்த்துவிட்டுச் செல்லவேண்டுகிறேன்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். 'சரி' யென்று தலையசைத் தார் அறிஞர். அவருக்கு முன்னால் காலியாயிருந்த ஓர் ஆசனத்தில் அவள் அமர்ந்து கொண்டாள்.

நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அறிஞர் தமக்கு முன்னிலிருந்த ஆச னத்தின் பின்புறத்தில் கைகளை ஊன்றிக்கொண்டு வசதியாக நாட கம் பார்க்கலானார். அப்போது அவ

ரது நீண்டதாடி ஆசிரியையின் கன் னத்திலிட்டு உராய்ந்துகொண்டிருந் தது. உடனே தன்னுடைய தலைமயிர்தான் அவிழந்து தொங்கு கின்றது என்று நினைத்து அவரது தாடியைத் தூக்கித் தன்கொண்டை யுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டார். இதை அறிஞர் கவனிக்கவேயில்லை.

சிறிதுநேரம் சென்றபின் ஊன் றியகைகளை எடுத்துவிட்டுப் பின்பக் கம் சாய்வதற்காகத் தலையை மிமிர்த் திஞர் அறிஞர். தன்தாடி ஆசிரியை யின் கொண்டையோடு இணைக்கப் பட்டிருப்பதை அறிந்தார். உடனே அவர் அவனைக்கூப்பிட்டு, "அம்மையே! நான் கடைசிவரை இருந்து நாடகம் பார்ப்பதாகச் சொல்லியும் என்னை நம்பாமல் எங்கே ஓடிவிடப் போகிறேனோ என்று நினைத்து இப் படி எந்தாடியைப்பிடித்து உங்கள் கொண்டையோடு சேர்த்துக் கட்டி விட்டீர்களே!" என்று சொல்லிச் சிரித்தார். தான்செய்த வேடிக்கையான செயலை நினைத்து அந்த அம்மையீம் சிரித்து விட்டார்.

சுவையிக்க இச்சம்பவத்துக்குரிய பெரியார்தான் நாடகத்துறையிலே புதுமையைப்புகுத்தி, நகைச்சுவை நிறைந்த நடையழகைக்கையாண்டு தாய்நாட்டைத் தம் எழுத்தாலே பண்படுத்திச்சென்ற உலகப்பெரி யார் ஜோர்ஜ் பெர்னாண்டோ.

இசபெல்லா மேரி

ஒத்தோ என்பவர் தனவந்தரான ஓர் பிரபு. இவர் மகாபக்திமான். ஏழைகள்மீது இரக்கமுள்ளவர். உத் தம கத்தோலிக்கர். இவருக்கு அரு மைபெருமையாய் இசபெல்லாமேரி என்னும் ஒரேயொரு மகள் இருந் தாள். தனது திரண்ட ஆஸ்தியும், அணைகடந்த அன்பும் தன்மகளுக்கே சொந்தமென்று பிரபுஎண்ணி நடந்த போதிலும், இசபெல்லாவின் இருத யத்தில் ஆழ்ந்த தெய்வபக்தியையும், கற்பின்மேல் சிறந்தபற்றுதலையும் பதியச் செய்வதே அவரது முக்கிய அலுவலாயிருந்தது. தந்தை மகளை நேசித்ததுக்களவாக மகனும் தந்தற் தையை உயிருக்குயிராய் நேசித்து வந்தார். ஐஸ்வரியவானின் ஏகபுத் திரியாகிய இசபெல்லாவுக்கு யாதொ ரு குறையுமில்லை. நாளொருமேனி யும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக அவளை வளர்ப்பதே தந்தையின் மாளிகையில் தொண்டுபுரிந்துவந்த பணியாட்களின் ஆனந்தம்.

ஓர்நாள் இசபெல்லா பாடசாலை சென்று விடுவதற்கு சேர்ந்தவுடன் சிலமுத்துகளைக் கையிலேடுத்து, வினையாடிக்கொண்டிருந்ததை அன் புடன் நோக்கிய அவள்பிதா தன்மக

ணம் எங்குமுடியுமென ஒருவரும் அறிந்திலர்.

* * *

பதினேழு வருடங்கள் பறந்துவிட் டன. பெர்னதெத்துடைய தரிச னங்களே எமதுமனக்கண்முன் நர்த் தனஞ்செய்கின்றன. ஏனெனில், இந்நூற்றாண்டுகளில் அவர் மகி மைப்படுத்தப் பெறுவர். இரவில் வந்துசேரும் யாத்திரிகர்களுக்கு அமலஅன்னையின் திருஉருவம் வர வேற்றபடியும், ஆறுதலையும் அளித்து மீளும் என நம்பியிருக்கலாம்.

ளை அழைத்து: "குழந்தாய்! உன் கையில் இருப்பது மிகநேர்த்தியான முத்துகள் அல்லவா?" என, சிறுமி: "ஆம் அப்பா! மிகவும் நேர்த்தியானவைகளே;" என் ஆறுதலும், அக் மகிழ்ச்சியும் இவைகள்தான்" என்று பிள்ளைக்குரிய நேர்மையுடன் விடை பகர்ந்தாள். இதைக்கேட்ட தந்தை: "அப்படியானால் அவைகளை எடுத்து அதோ எரிக்கிற நெருப்பில் போடு" என்றார். இதைக்கேட்டதே சிறுமி திடுக்கிட்டுத் தந்தையின் முகத்தை நோக்கினாள். வினையாட்டுக்குத்தான் சொல்லுகிறாரோ, அன்றேல் மெய்யாகவே அவைகளை அக்கினிக்கு இரையாக்க வேண்டுமென்று எதார்த்த மாய்த்தான் விரும்புகிறாரோ என்று அறிய ஆவலுற்றவளைப்போல் தோன்றினாள். பிரபு திரும்பவும் அவளைப்பார்த்து: "மகளை! அந்த முத்துகளைச் சட்டெரித்துவிடு" என்றதைக் கேட்டதும், இசபெல்லா வின் கண்கள் நிறையக் கண்ணீர் ததும்பி அருவிபோல் புறப்பட்டு, அவளது இருகன்னங்களிலும் வழிந் தோடத் தொடங்கியது. சற்றுநே ரம் தாமதித்தாள். "சரி மகளே, உனது இஷ்டப்படி செய்; நான் உனக்கு யாதொரு கட்டளை இடுவ தற்கு உன்மீது எனக்குள்ள பட்ச மே காரணமென்பதை நீ அறிந்திருக் கிறாய் அல்லவா?" என்று தந்தை சொல்லிவிட்டுத் தன்வேலையைப் பார்த்தார். இவ்வார்த்தைகள் இச பெல்லாவின் செவியில் விழவே அந்த நல்லமகள் உடனே தான்வைத்திருந் த அழகிய முத்துகளை யெல்லாம் வாரி யெடுத்து நெருப்பிலே எறிந்துவிட் டாள்.

முத்துகள் அக்கினியில் பற்றி எரிந் து வெடிப்பதைக் கவனித்த ஒத்தோ (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

லூர்து திருசேத்திரத்தின் பல்வேறு காட்சிகள்

லூர்து எனும்நாமம் பிறந்தவரலாறு

ஆரம்பத்தில்லூர்து ஓர்பெரிய கிராமமாய் இருந்தது. "ஷாட் ரோ போட்" என்ற லூர்துக் கோட்டையானது மத்தியகால சரித்திரசம்பவத்தைக் கொண்டுள்ளது. சேனாபலங்கொண்டு வெற்றிகொள்ள முடியாத அத்துணைபலம்பொருந்திய மலைக் கோட்டைக்கு இது உறைவிடமாயிருந்தது. மத்தியகாலங்களிலே ஸ்பெயினையும், சிசிலியையும் வெற்றிகொண்டு பிரான்சின் மேல் படையெடுத்த சரசென் சாதியைச்சேர்ந்த மகமதியர் ஒருவர் 778-ம் ஆண்டு ஓர்கிறீஸ்துவராயினார். இவர் லோறஸ்எனும் நாமத்தோடு ஞானதீட்சைஅருளப்பெற்றார். இவருடையநாமத்திலிருந்து திரிந்தேலூர்துஎனும் நாமம் பிறக்கலாயிற்று. பரிசுத்த தேவதாயாரின் திருக்காட்சிகளால் இன்று உலகப்பிரசித்தி பெற்றுவிளங்கும் லூர்துஎனும் பெயரின் ஆரம்பவரலாறு இதுவேயாகும்.

யாத்திரிகர்களின் கண்ணையும், கருத்தையும் ஒருங்கே கவர்ந்து கவினுற்று ளிளங்கும் லூர்துபதி மகா தேவாலயம்.

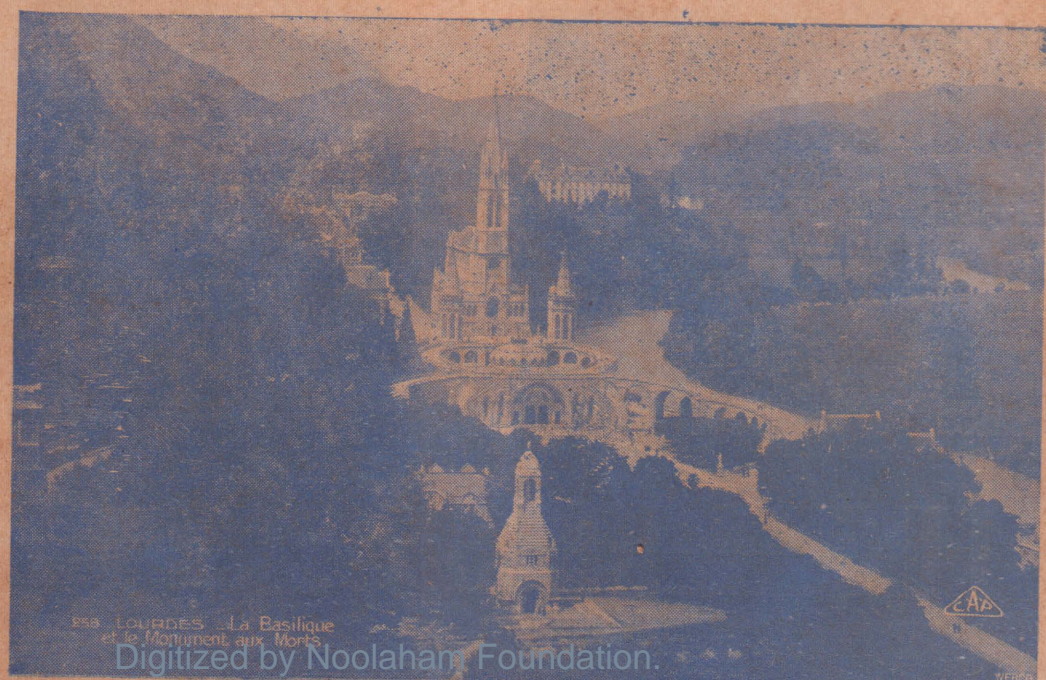
*

தங்களுக்குச் சிகிச்சை செய்த வைத்தியர்கள் பலராலும் தீராயினாரென்று கைவிடப்பட்டுக் கடைசியாக ஆற்றுது லூர்து பதியைச் சாண்டைந்து அற்புதமாக அங்கே மாதாவின் அருளால் குணமடைந்தவர்களை வைத்திய பண்டிதர்கள் தீராகக் குழுவியிருந்து சோதித்துப் பார்க்கும் வைத்திய பரிசோதனைத்தலம். அதிலே சமூகமாயிருந்து பரிசோதனை நடத்தும் வைத்திய பண்டிதர்களின் குழு இங்கு காணப்படுகிறது.

இவள்நாமம் மரிய லபிரூஞ்ச்என்பது. ஓர் பிரான்சியபெண். இவள் சயரோகங்கண்டு சாகுந்தருவாயில் இருந்தாள். இவள்வாயிலிருந்து ஓயாமல் சிதலும், இரத்தமும் வந்து கொண்டிருந்தது. இரைப்பை முற்றாகப் பழுதுபட்டுப்போயிருந்தது. இவள் லூர்துபதியின் அற்புதநீருற்றிலிருந்துபுறப்படும் ஜில்லென்று குளிர்ந்ததண்ணீரில் மூன்றுநிமிஷந்தானும் அமிழ்த்திக்கிடக்கவில்லை. அதற்குள்ளாகச் சரீரமுழுவதும் சவுக்கால் அடிப்பதுபோன்ற உணர்ச்சியடைந்து, பூரண சுகம்பெற்றுச் சந்தோஷம் மேலிட்டவளாய் அங்கும்இங்கும் சுற்றித்திரிந்தாள்.

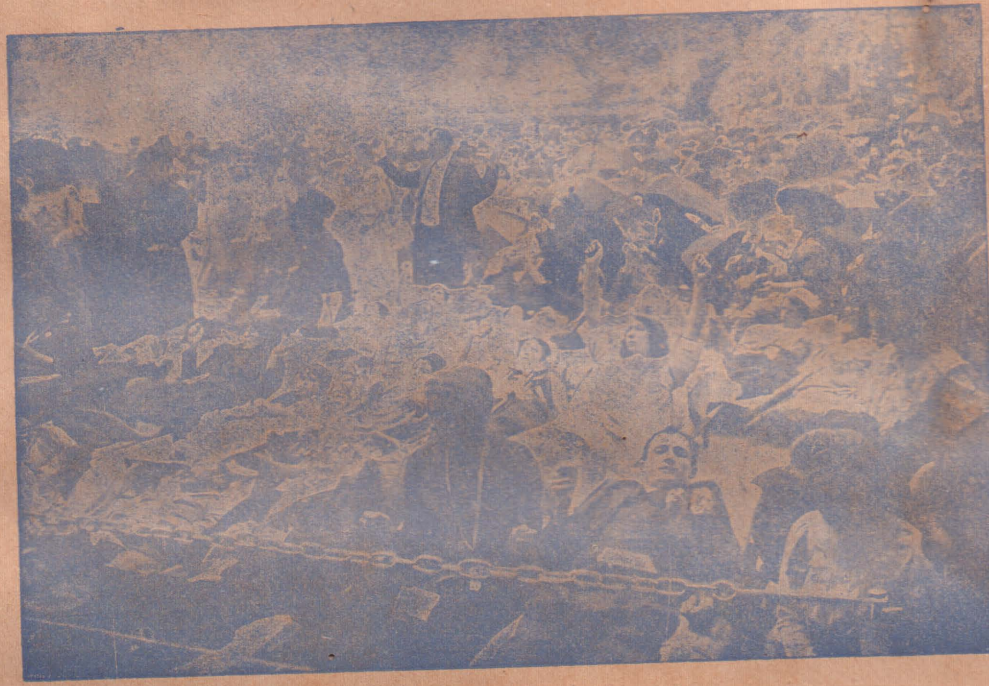

இதிலே வானளாவியதாய் வளப்புலாய்ந்து தூரத்தில் காட்சியளிப்பது லூர்துபதி மகாதேவாலயம். சமீபத்தில் காணப்படுவது அப்பதியின் அழகான சேமக்காலை. மரித்த ஒருவரின் கல்லறை ஞாபககட்டடமே அதில் காணப்படுவதாகும்.

14-வது பராயத்தில்
அச்சு. பென்னதேத் அம்மாள்

தென்பிரான்சிலே செயற்கை அழகு போலிந்து விளங்கும் பிறனில் மலையின் அலங்கார தோற்றமும், அதற்கோர் அணிகலமாகத் திகழும் ஓர்துபதியின் சித்திர-சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்த சிங்கார மகாதேவாலயமும்.

“தாவீதன் குமாரனான யேசுவே! என்மேல் இரக்கமாயிரும்”

இதோ! மேலே கொடிவிட்டுச் சரிந்துகொண்டிருக்கும் ஓர் பெரிய சுற்றுப்பிரகாரம். எல்லோர்தும் உதடுகளிலிருந்து தேவனுக்கும், தேவதாயாருக்கும் புகழ்ச்சியான தோத்திரப் பாடல்கள் அலைபோல் எழுந்து குழுவிற்கும் பள்ளத்தாக்குகளில் எதிரொலியெய்தின. இதுதான் ஓர்துபதியில் நடந்தேறும் தேவநற்கருணைச் சுற்றுப்பிரகாரம். அந்நாளிலே எமது ஆண்டவர் யூதேயாவின் விதிகளின் வழியாகச் சென்று அவற்றின் இருமருங்கும் காத்துக்கொண்டிருந்த பிணியாளரைக் குணப்படுத்திக்கொண்டு போனதுபோல், இந்தநாளிலும் பிணியாளரைக் குணப்படுத்த எழுந்தருள்கிறார். “தாவீதன் குமாரனான யேசுவே! என்மேல் இரக்கமாயிரும்” என்று படுக்கையிலுள்ள நோயாளரின் வாயிலிருந்து உருக்கமான வேண்டுகோள் பிறக்கிறது.

இவர்நாமம் டக்றர் டொகுஎன்பது. மறுமைச்சீவியம் உண்டுஎன்பதை நம்பாத ஓர்வேதவிரோதியான இவர் ஓர்துபதியில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களுக்கு ஓர்கண்கண்ட சாட்சியாவார். பிந்தஇவர் மனந்திரும்பி ஓர்புத்தகம்எழுதினார். “நான்கண்ட படியால் விசுவசிக்கிறேன்” என்று இவர். அப்புத்தகத்துக்குத் தலையங்கம் கொடுத்திருந்தார்.

ஓர்துபதியிலே மசபியேல்எனும் குகையில் திருஅன்னைமரி சிறுமி பென்னதேத்துக்குக் காட்சியளிக்கின்றார்

இதுதான் ஓர்துபதியின் பிரஸ்தாபம்பெற்ற திருக்கேயியாகும். அதற்கு மேலாக வலதுபுறத்திலே விளையேறப்பெற்ற சலவைக்கல்வினால் அழகுறச் செய்த வசிகாமான ஓர்குரூபம் இருக்கின்றது. இது பென்னதேத் அம்மாள் காட்சியிற்கண்ட அமலோற்பவ அன்னையின் திருச்சாயல்.